

สิ่งที่ได้พบมา

โดย

“ กงผลสมมา ”

ผู้ที่ทำงานคลุกคลีอยู่กับม้า เป็นต้นว่า ผู้เลี้ยงม้าแข่ง ผู้ที่อยู่กับกงผลสมมา และ สัตวแพทย์เหล่านั้น ย่อมจะได้เคยพบเคย เห็นการเกิดการเจ็บและการตายของม้า ใน ลักษณะต่างๆ กันทั้งที่เป็นไปโดยปรกติวิสัย และผิดปกติวิสัยอย่างไม่มากนักน้อย เหตุ การณ์ที่เกิดขึ้นบางคราวถึงกับทำให้หัวหมุน ที่กลุ้มก็เพราะมันพูดไม่ได้ในตัวเอง ต้องใช้ ความพยายามค้นหาสาเหตุที่เกิด ต้องอาศัยความเป็นผู้ที่เข้าใจเย็น และที่สวดด้วยการ ทัศนใจอันแน่นนอน คว้าความเชื่อมั่นใน ตัวเอง ปฏิบัติการแก้อุปสรรคนั้น ๆ ลงไป ซึ่งบางครั้งก็ได้ผลสมความมุ่งหมาย สำ หรับเรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้ เป็นเรื่องที่เกิ ดขึ้นกับแม่ม้าของกงผลสมมาเชียงใหม่ ซึ่ง น่าจะเป็นประโยชน์และเป็นข้อคิดสำหรับผู้ ที่สนใจอย่างไม่มากนักน้อย.

แม่ม้าลูกผลสม ของกงผลสมมาเชียงใหม่ ใหม่ชื่อ “เงากระจาก” สีแดง อายุ ๕ ปี

๕ เดือน สูง ๑.๔๔ เมตร ซึ่งได้ผลสมไว้ ครบกำหนดจะคลอดลูกในเดือน ก.พ. ๕๔ นี้ การคลอดลูกคราวนั้นเป็นลูกตัวที่ ๔ แม่ม้า ตัวนี้ มีประวัติ ที่ชวนให้น่าคิดอยู่ อย่างหนึ่ง คือตั้งแต่คลอดลูกมา มีเหลือชีวิตรอด เพียงตัวเดียวเท่านั้น ซึ่งเวลานักกำลังทำชื่อ ในการแข่ง อยู่ที่สนามแข่งม้า ในกรุงเทพฯ ในนามว่า “ครุสทาน” ส่วนลูกตัวแรกมี อายุได้ช่วยเศษเป็นโรคเซอรัวร้ายตาย ลูกตัว ที่ ๒ คือ ครุสทาน แต่แล้วก็จากไปแข่ง เลี้ยที่กรุงเทพฯ ทำให้เกิดความคร่ำครวญ เลี้ยตายขึ้นแก่ผู้ที่ไต่เลี้ยงดู ประคองประหังม มาเป็นอย่างดี ลูกตัวที่ ๓ พออายุได้ ๘ เดือน ได้วิ่งเล่นออกกำลังหกสัปดาห์ก็ตาย ครั้นเป็นการคลอดลูกตัวที่ ๔ จึงทำให้ระแวงไปว่าคงจะเกิดอะไรขึ้นอีก เหล่านี้ทำ ความสนใจและคอยเฝ้าสังเกตอย่างใกล้ชิดคิ อนึ่ง แม่เงากระจาก เป็นแม่ม้าที่มีร่างกาย สมบูรณ์แข็งแรง ถึงแม้จะได้เคยมีลูกมา

แล้วถึง ๓ ตัว ก็ยังไม่มีอาการอ่อนแอทรุด-
โทรมแต่อย่างใด.

วันที่ ๒๒ ก.พ. ๕๔ เวลาเช้าได้สังเกต
เห็นว่าแม่ม้าตัวนี้ แสดงอาการเจ็บท้องจะ
คลอดลูก แต่มีสิ่งผิดปกติเวลาเดินขา
หลังข้างขวาไม่มีใครจะยอมทำงาน คือยก
ขึ้นพนพนักแล้วไม่ ค่อยจะยอมวางลงตาม
เดิม เมื่อตรวจดูเห็นว่าไม่ปวดเจ็บหรือบวม
เค็ดที่ตรงใด จึงให้ฉนวนกดประคบด้วยน้ำ
อุ่นไว้ก่อน วันนั้นตลอดวันยังไม่คลอดลูก
ข้าวหญ้าและน้ำกินได้เป็นปรกติ.

วันที่ ๒๓ ก.พ. ๕๔ แม่ม้าลงนอนแล้ว
ลุกขึ้นไม่ได้ เพราะขาหลังไม่มีแรงยืน
อาการบวมที่ขาไม่มี และไม่แสดงอาการ
เสียวหรือเจ็บแต่อย่างใด ต้องช่วยกันพยุง
และหามให้ลุกขึ้นยืน แล้วประคบไว้ไม่
ให้ล้ม ปล่อยให้มารู้สึก ทรงตัวได้แล้วจึง
รุ่งเดินช้าๆ และฉนวนกดด้วยน้ำอุ่น ม้าคง
กินข้าว หญ้า น้ำได้เป็นปรกติ ไม่มีอาการ
โรคอื่น ๆ นมคัตมาก อวัยวะสืบพันธุ์บวม
เต่ง ตลอดวันนี้ลูกก็ยังไม้ออก.

วันที่ ๒๔ ก.พ. ๕๔ แม่ม้าลงนอนแล้ว
ลุกไม่ขึ้น ใ้พยายามหลายวิธีที่จะให้ลุก
ขึ้น มีการพยุง หามแล้วประคบเอาไว้

ถึงกระนั้นก็ยังไมยอมใช้เท้าขึ้นพน ขา
หลังทั้งสอง แสดงอาการ คลายเป็นอัมพาต
จึงใ้ใช้หญ้าปูรองให้หนาขึ้นอีก แม่ม้า
แสดงอาการอ่อนเพลีย ชีพจรเต้นเร็วสม่ำเสมอ
เสมอ อุณหภูมิร่างกายปรกติ นมคัตมาก
ขึ้น อวัยวะสืบพันธุ์บวมเต่ง น้ำคัตได้เป็น
ครึ่งครวๆ จึงใ้ล้วงดูทาง ช่องคลอด
ปรากฏว่าลูกม้ายังมีชีวิตอยู่ และอยู่ในท่า
ปรกติ แต่เท้าหน้าทั้งสองอยู่สูงเกินระดับ
ช่องคลอดจนไปยันกับกระดูกเชิงกรานด้าน
บน และปากมดลูกก็ถูกดันออกมาจนเกือบ
ถึงปากช่องคลอด จึงเป็นเหตุทำให้เกิดการ
คลอดยากขึ้น ถ้าแม่มีลมเบ่งในขณะนั้น
อาจทำให้ผนัง ขริเวณปากมดลูก ฉีกขาดได้
ทำให้ เป็นอันตรายแก่แม่ ฉะนั้นจึงใ้
พยายามคั้นให้ ลูกถอยหลัง กลับเข้า ไปข้าง
ในเสียก่อน แล้วจึงเอามือคอดรอไว้ที่ปาก
มดลูกเพื่อเตรียมจัด ให้ขาหน้า ทั้งสอง ข้าง
ของลูกอยู่ในท่าธรรมชาติ รอคูดูอยู่นานเกิน
ควรลูกก็ยังไม้อ่อนออกมา เพราะแม่ม้า
ไม่มีลมเบ่งเสียแล้ว เข้าใจว่าเป็นเพราะ
แม่ม้าใ้แสดงอาการเจ็บท้อง มาจนวันที่ ๓
แล้ว จึงใ้ให้อ่อนกำลังลง จะใช้วิธีคุด
ขณะที่แม่ม้าไม่มีลมเบ่งก็เกรงว่าจะเกิดอันตราย

ทรายขึ้นทั้งแม่และลูก จึงได้ใช้ยาขี้ครน
 ๒ ซี.ซี. ฉีดเข้าไปใต้ผิวหนัง ที่แผงคอ
 ต่อมาอีกประมาณ ๑๕ นาทีแม่มาแสดงอา-
 การ เบ่ง ข้าง เล็ก น้อย ขณะนี้ ลูก จึง ได้
 เคลื่อนออกมาที่ปากมดลูก พร้อมกับน
 ้วยมือทรวงคอบอยที่ปากมดลูก ก็ให้พยายาม
 จิกขาหน้าทั้งสองของลูกให้ผ่านออกมา
 นอกปากมดลูกเสียก่อน แต่ครั้นยังคิคอยู่
 ด้ง น้ำคร่ำ ก็ยังไม่แตก จึงไม่ มาน่า หลอด
 เมอ เช่น เช่นนี้ จึงได้พยายาม ฉีด ด้ง น้ำคร่ำ
 ให้แตกออก เมื่อ ด้ง น้ำคร่ำ แทรก ออก แล้ว
 หัวลูก และ หัวไหล่ จึง คืบ โผล่ ออก มา พ้น ปาก
 มดลูก แต่ยังคงคิคอยู่ที่บนเฮว จากนั้นจึงรบ
 คัดคอง ที่หุ้ม ตัวลูก อ่อน อีกครั้ง แล้วจึง
 พยายาม คึง ทึลระ เล็ก ละเอียด ในขณะ ที่ แม่ มี
 ลมเบ่ง แต่กว่าจะ หลุด ออก ได้ ทั้งหมด ก็กิน
 เวลา รวม ๕ นาที แม่ ด้รับ ความ ขอบ ข้ำ
 มาก แต่ ลูก แข็ง แรง ก็ ได้ ใช้ ผ้า อ่อน ๆ
 ชุบน้ำอุ่น ปิดพอแห้ง เช็ดตามตัวลูก ขณะนี้
 แม่ ก็ ยัง ไม่ สามารถ จะ เอาใจ ใส่ ตาม ขรรคม-
 ชาติ กัย ลูก น้อย ได้ เลย เพราะ อ่อน เพลีย
 มาก ต่อมา ประมาณ ๓๐ นาที ลูก จึง ได้ ลุก
 ขึ้น และ ใน ทัน โคน นั้น เอง สาย รก ก็ ขาด ล้า-
 ทรบ แม่ ขณะนี้ รก ก็ ยัง ไม่ ออก ทั้ง ยัง มี น้ำ ปน
 โลหิต ไหล ออก จาก ช่อง คลอด ข้าง แต่ ไม่

มากนัก จึงได้ใช้ยาบำรุงหัวใจ คือแคม-
 เฟอร์ ใน น้ำมัน ๒๐ % ๑๐ ซี.ซี. ฉีดเข้าไป
 ใต้ผิวหนัง และ ยัง ฉีด ยา เพนนิซิลิน ผสม เข็ม คิน
 ขนาด ๕ แสตนยูนิต ให้กิน ออก ก้อ ต ครั้ง ละ
 ๒ ซีออน โต้ ระ วัน ละ ๓ เวลา ต่อมา อีก ๒ ชม.
 ใน วัน เดียว กัน นั้น เห็น ว่า ถ้า แม่ ไม่ ย่อ ม ลุก
 ขึ้น เลย อาจ มี อิน ทราย มาก ขึ้น กับ ทั้ง ลูก
 ก็ จะ ไม่ ได้ คืบ นาน มา จาก แม่ ใน ระ ยะ แรก นี้
 จึง ได้ ช่วย กัน ยก แม่ ขึ้น แม่ ก็ สามารถ ขึ้น
 ได้ และ มี ก้าง คิ ขัน หัน มา เอาใจ ใส่ ลูก ทัน ที่
 วัน นั้น แม่ ไม่ ได้ ล้ม ลง นอน อีก เลย.

๒๕ ก.พ. ๕๔ แม่ มี อาการ คิ ขน
 แต่ ยัง มี น้ำ เมอ ๆ ไหล ออก จาก เกร อง ลีบ
 พันธุ์ รอบ ๆ อวัยวะ ลีบ พันธุ์ ยัง มี อาการ
 ขวม อยู่ เล็ก น้อย อาการ คล้าย อิม ฟาค ทา
 หลง หาย ไป เลย แต่ ก็ ยัง เคน ได้ ไม่ ด้ น กัน ก
 และ ได้ ฉีด ยา เพนนิซิลิน ผสม เข็ม คิน ให้ อีก ๕
 แสตนยูนิต ประคบท้อง นวด ที่ บริเวณ เหว
 และ ขา หลง ทุก เข้า เย็น รุง ให้ แม่ เคน ออก
 ก้าง เล็ก น้อย.

๒๖ ก.พ. ๕๔ แม่ มี อาการ คิ ขน เกือบ
 เป็น ปรกติ ลูก ก็ แข็ง แรง สามารถ ออก เคน
 ได้ คิ ทราย จน กระทั่ง ทุก วัน นี้ ทั้ง แม่ และ
 ลูก แข็ง แรง ก็ ทั้ง คู่ เป็น ที่ น่า พอใจ ใน ผล ของ
 การ ช่วย คลอด ใน ครั้ง นี้ เช่น อย่าง ยิง.